

fremdragen den anden Dag, ikke fra den Side, hvortil jeg hører, men fra en Side, som gjør det saaledes Fremdragne særlig oplysende, nemlig fra det ærede Medlem fra Helsing (Gold), der fandt sig ubehagelig berørt, og vistnok med Grund, af nogle Udtalelser fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der berørte . . . . Det var rart, om de ærede Medlemmer vilde tale lidt høiere eller slet ikke tale. Jeg veed ikke, om Spørgsmaalet generer dem, i saa Tilfælde skal jeg meget gjerne give dem Leilighed til at tale noget høiere. — Altsaa det ærede Medlem, som der gaar (Th. Nielsen), trak Spørgsmaalet frem, og det ærede Medlem fra Frederiksborg Amt, fra Helsing (Gold), gik ind paa Spørgsmaalet og opfordrede Ministeren, da han havde erklæret sig villig til at underkaste Spørgsmaalet om Prokuratorernes Antals Indskrænkning Overveelse, til ogsaa under denne Overveelse at inddrage Spørgsmaalet om det Heldige eller Uheldige i den Konkurrence, der er mellem Prokuratorerne og de vedkommende Betjente hos de juridiske Embedsmænd. Jeg skal ikke gaa ind paa den økonomiske Side af Sagen; men jeg skal — jeg har gjort det før — tillade mig at fremdrage en tredje Side som er den væsentlige, og det er den, at den Institution, vi have her i Landet, hvorved man etablerer ved Siden af Dommeren Betjente, hvis Interesser ere og uundgaelig paa Grund af Forholdene maa være at procedere bag Kulisserne og konkurrere med de virkelig bestalte Sagsførere — jeg siger, at denne Institution er for mig det svageste Punkt i vor hele Retsforfatning. Jeg sætter ikke saa forfærelig stor Pris paa, om man faar en Retsreform eller ikke. Jeg kan gaa med til den, og jeg indser saavel dens Fordele som dens Ulemper; men jeg siger, at et af de svageste Punkter i Retssystemet for Diebliffet er den Maade, hvorpaa de underordnede Betjente ere stillede overfor Principalen. Man engagerer dem væsentlig som Sagsførere, hvad de aldeles ikke ere, og dette høist uheldige Forhold kan ikke medføre noget Godt for Retspleien. Derfor vil jeg ved Siden af, hvad det ærede Medlem fra Helsing gjorde gjældende, opfordre den høitærede Minister til at inddrage under sin Overveelse ikke alene Prokuratorspørgsmaalet, men ogsaa Fuldmægtigspørgsmaalet, for saavidt de nemlig staa som Prokuratorernes Konkurrenter. Jeg vil sætte som det Øverste, at dette hele Forhold underkastes en nøie Drøftelse af Hensyn til Retsreformen. Vi have set Forslag udgivne af vedkommende Kommission, som omstændelig omhandlede flere store Materier i Retsreformen, og vi have hørt af den høitærede Justitsminister, at han i en nær Fremtid vil komme frem med Forslag; men hvorvidt dette Spørgsmaal, som her ligger for, vil blive behandlet paa samme Maade som hidtil, er der ikke giuet det ringeste Blik om i de Forslag, som Kom-

missionen er kommen frem med, og jeg skal derfor i Anledning af, at denne Sag foreligger til første Behandling idag, tillade mig at rette den Opfordring til den høitærede Justitsminister, at han navnlig, af Hensyn til selve Retspleien, vil nøie overveie denne Sag i Retning af muligvis faae en Reform med Hensyn til hele Engageringsforholdet og Lønningsbestemmelserne overfor Retsbetjentes Medhjælpere.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal med Hensyn til det, den sidste ærede Taler udtalte, først gjøre den Bemærkning, at jeg ikke ser, at det Spørgsmaal kan knyttes til en enkelt Kontorholdsalov. Nærværende Lovforslag indeholder kun Forslag til Lov om Vederlag for det bestemte Antal Embeder, for hvis Vedkommende Lovgivningens Forskrifter medføre noget Sligt. Andet er der ikke Tale om i det foreliggende Forslag, og en saadan Foranstaltning, som den sidste ærede Taler berørte, maatte jo fornuftigvis være en almindelig Foranstaltning, som maatte træffes hele Landet over og paa een Gang for samtlige Retsbetjentembeder. Jeg skal, hvad Sagens Realitet angaar, derfor ikke forbyde mig videre i den, men skal kun gjøre den Bemærkning, at det at forbyde — og det maatte jo være det, der skulde gjøres — Retsbetjentsfuldmægtige at besatte sig med juridiske Forretningers Udførelse for Folk — thi det vilde jo ingenlunde være tilstrækkeligt at forbyde dem at besatte sig med Rettergangs- anliggender — maatte for det Første medføre meget betydelige Udgifter, idet det maatte medføre, at Retsbetjentes Kontorbetjente maatte lønnes af Staten i en ganske anden Udstrækning end hidtil, og dernæst tvivler jeg ogsaa stærkt paa, at det vilde være i Befolkningens Interesse. Det kan gjerne være, at det vilde være i Sagsførernes Interesse, om denne Konkurrence bliver forbudt; men jeg tvivler om, at Befolkningen i sin Helhed vilde vinde noget Videre ved denne Foranstaltning. Som sagt, dybere skal jeg ikke komme ind derpaa, fordi jeg ikke kan erkjende, at det staar i nogen Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Steenstrup: Maatte jeg gjøre den Bemærkning, at jeg knyttede til dette Lovforslags Behandling blot denne naturlige Bemærkning til Ministeren, om han vilde tage denne Sag under Overveelse, ikke under nærværende Lovforslag i Mar, men under Overveelse sammen med de Overveelser, han i det Hele taget gjør med Hensyn til det almindelige Retsreformforslag. Det var ikke min Mening — den Tro kunde jeg aldrig have — at der til dette Lovforslag kunde knyttes Bestemmelser om en Omregulering af dette Spørgsmaal.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke unblade at bemærke, at i det Stykke kan jeg være enig med den høitærede Justitsminister. Det staar for mig saa